

[Alfred Bøgh.]

hans forholdsvis venlige modtagelse af dette lille forslag, som jo ikke rummer nogen helt gennemgribende løsning, det er jeg fuldstændig klar over; men jeg skal alligevel forsøge at motivere, hvorfor det kunne være rimeligt at gennemføre det netop nu. Ministeren har ret i, at det fremkommer forholdsvis sent. Jeg havde håbet, at det kunne være kommet til behandling i sidste uge — det kom det altså ikke — for så havde vi været nær ved samme tidspunkt, som da den højtærede indenrigsministers forgænger i sin tid fremsatte et lovforslag, der var af meget, meget mere vidtgående karakter end dette lille lovforslag. Det andet lovforslag var nemlig til første behandling den 19. januar 1961, så særlig meget bagefter synes jeg ikke vi er, og med lidt god vilje skulle vi nok kunne nå at få det gennemført — hvis der da kan blive flertal for det — med virkning allerede fra det kommende år.

Jeg skal ikke gentage den argumentation, jeg har fremført i den skriftlige fremsættelse. Men jeg vil gerne sige, hvad jeg også sagde i fremsættelsestalen, at det ikke med dette lovforslag har været tanken at komme ind i en større debat om hele ejendomsbeskatningen. Ministeren har jo ret i, at der sidder et byrdefordelingsudvalg og flere andre udvalg, som har mange af disse problemer til overvejelse. Jeg ved også, at det vil tage sin tid at gennemarbejde denne lovgivning, men udviklingen går jo hurtigt, og det kan undertiden være nødvendigt at følge den op med små reformer undervejs, medens man vurderer de større.

Da den nugældende lov om amtsbeskatning blev gennemført i 1961, var der vist ikke ret mange, der forudså, at lovens maksimale grundskyldpromille på 14 ville blive nået så hurtigt i så mange amter, som det er sket siden da. Konsekvensen heraf er som bekendt, at i de allerfleste amter, hvor man har nået den maksimale grundskyldpromille, pålignes hele stigningen i amternes budgetter sognekommunerne.

De budgetter for det kommende år, som i øjeblikket er til behandling rundt omkring i amterne, viser desværre en særlig formidabel stigning, og det er især lønstigninger og det såkaldte løneftersløb, der har bevirket disse store stigninger. Sognekommunerne må næsten overalt imødesee en

stigning i deres tilsvær på ca. 30 pct. — jeg har endda set, at der er et amt, hvor det sognekommunale tilsvær vil stige med helt op til 65 pct. Det siger sig selv, at en sådan stigning gør det påtrængende nødvendigt at undersøge, om fordelingen af disse skatter sker på en rimelig måde. Halvdelen af beløbet fordeles efter grundværdi og halvdelen efter indkomst. Normalt er grundværdien større pr. 1.000 kr.s indkomst i en ren landkommune end i en mere bymæssigt præget kommune, og altså får den rene eller udprægede landkommune normalt et forholdsmæssigt større tilsvær end den indkomstmæssigt stærkere, byprægede kommune. Dette forhold har allerede bevirket, at beskatningsprocenten i den førstnævnte kommunetype er steget stærkere end i den sidstnævnte, og det har bevirket, at de rene landkommuner ofte har set sig nødsaget til at bruge det lavest tilladte grundfradrag, hvor de andre kommuner har kunnet bruge det højeste. Dertil kommer, at hele denne udvikling yderligere forstærkes af den kendsgerning, at afvandringen fra landdistrikterne til de mere bymæssigt prægede områder har taget særlig fart netop i de år, den nugældende lov har virket.

Det høje ting har vedtaget en lov, der sætter faste grænser for ejendomsbeskatningen ved at lægge loft over og guld under beskatningspromillerne, og det skal jeg ikke forsøge at rolke ved ved denne lejlighed. Men mon alle er klar over, at man ved den nugældende fordeling af amtskatterne i realiteten fjerner loftet? Man fordeler tilsværet af mange, mange millioner med halv vægt på grundværdien og opkræver på den måde i virkeligheden ejendoms-skatter over indkomstskattebilletten. Der er jo ikke så meget ved at have et loft, når man på anden vis kan tage en større ejendomsbeskatning.

Forslagsstillerne har selvfølgelig undersøgt virkningen af lovforslaget. Jeg indrømmer, at det næppe er muligt at udarbejde et lovforslag, der får den tilsigtede rimelige virkning 100 pct. Dette lovforslag får formentlig heller ikke den fulde virkning, men efter de beregninger, jeg har set hidtil, synes jeg, det må komme det tilsigtede rimelige formål meget, meget nær.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg personlig ikke synes, der er noget partipolitisk sigte